

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3268/2024
20.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Горан Илић из ..., против тужене Републике Србије, Министарство здравља, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1876/2024 од 12.07.2024. године, у седници одржаној 20.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1876/2024 од 12.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 161/24 од 01.04.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезана тужена да као солидарни дужник – оснивач Здравственог центра Врање, на име потраживања које тужиоци имају према Здравственом центру Врање по решењу Основног суда у Врању ИИ 497/18 од 19.02.2018. године исплати тужиоцу АА зараду са увећањем по основу рада ноћу за период од 23.07.2012. године до 23.07.2015. године, и то појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате, те зараду са увећањем по основу рада недељом за период од 23.07.2012. године до 23.07.2015. године и зараду са увећањем по основу рада на дане државних празника који су нерадни за период од 23.07.2012. године до 23.07.2015. године, све у виду појединачних месечних износа одређених у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате; тужилци ББ зараду са увећањем по основу рада ноћу за период од 23.07.2012. године до 23.07.2015. године, зараду са увећањем по основу рада недељом за период од 23.07.2012. године до 23.07.2015. године, те зараду са увећањем по основу рада на дане државних празника који су нерадни за период од 23.07.2012. године до 23.07.2015. године, све у виду појединачних месечних износа одређених у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате и тужилци ВВ зараду са увећањем по основу рада ноћу за период од 23.07.2012. године до 23.07.2015. године, зараду са увећањем по основу рада недељом за период од 23.07.2012. године до 23.07.2015. године и зараду са увећањем по основу рада на дане државних празника који су нерадни за период од

23.07.2012. године до 23.07.2015. године, све у виду појединачних месечних износа одређених у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима исплати трошкове парничног поступка по пресуди Основног суда у Врању П1 641/15 од 22.11.2016. године у износу од 102.200,00 динара са законском затезном каматом од 13.01.2017. године до исплате, трошкове извршења настале пред судом по решењу о извршењу Основног суда у Врању ИИ 497/2018 од 19.02.2018. године у износу од 7.033,00 динара и трошкове извршења насталих пред извршитељем по закључку Јавног извршитеља И.И. 339/2018 од 27.02.2018. године у износу од 19.032,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима исплати трошкове парничног поступка у износу од 206.770,00 динара са законском затезном каматом на износ од 171.000,00 почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1876/2024 од 12.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, делу става другог изреке и у односу на обавезу тужене да тужиоцима плати трошкове парничног поступка по пресуди Основног суда у Врању П1 641/15 од 22.11.2016. године у износу од 102.200,00 динара, трошкове извршног поступка у предмету Основног суда у Врању ИИ 497/18 од 19.02.2018. године у износу од 7.033,00 динара, трошкове настале у поступку пред Јавним извршитељем у износу од 19.032,00 динара, као и одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужена исплати законску затезну камату на трошкове парничног поступка у износу од 102.200,00 динара почев од 13.01.2017. године као дана извршности одлуке до коначне исплате.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи сагласно одредби члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредном правном леку, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. тог члана, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Посебан пропис је Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, број 55/14). Према одредбама тог закона, заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 2). Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4). Функцију Државног правобранилаштва обављају Државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6.) Правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник

могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца (члан 30.).

Закон о адвокатури („Службени гласник РС“ број 31/2011 и 24/2012) не познаје појам самостални саветник као што то предвиђа Закон о правобранилаштву већ адвокатског приправника који може да замењује адвоката али у складу са законом. Закон који се мора узети као основни у конкретном случају је управо Закон о парничном поступку односно раније цитирана одредба о томе да странку у поступку по ванредним правним лековима заступа адвокат. По члану 88. став 3. ЗПП пуномоћника који је адвокат може да замењује његов адвокатски приправник, осим у поступку по правним лековима.

Из изложеног следи да само адвокат може изјавити ревизију и да овлашћење за њено подношење може пренети само на другог адвоката. С обзиром на то да је у поступку по ревизији Државно правобранилаштво овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који врше функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

Према сајту Државног правобранилаштва www.dpv.gov.rs на челу Одељења у Лесковцу налази се руководиоца са статусом заменика државног правобраниоца, ГГ.

У конкретном случају, ревизију тужене потписао је „ДД“ за заменика државног правобраниоца ГГ, који нема својство заменика државног правобраниоца, па је иста недозвољена јер је изјављена од стране неовлашћеног лица.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић